

T.B.M.M.

(S. Sayısı : 586)

Vergi Kimlik Numarası Kullanımının Yaygınlaştırılması ve 1512 Sayılı Noterlik Kanunu, 2004 Sayılı İcra ve İflas Kanunu, 2644 Sayılı Tapu Kanunu, 2918 Sayılı Karayolları Trafik Kanunu, 3167 Sayılı Çekle Ödemenin Düzenlenmesi ve Çek Hamillerinin Korunması Hakkında Kanun, 3182 Sayılı Bankalar Kanunu, 5584 Sayılı Posta Kanunu ve 5682 Sayılı Pasaport Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı ve Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu (1/718)

T.C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Genel Müdürlüğü

Sayı : B.02.0.KKG/101-1318/739

18.2.1998

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Maliye Bakanlığınca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulunca 2.2.1998 tarihinde kararlaştırılan "Vergi Kimlik Numarası Kullanımının Yaygınlaştırılması ve 1512 Sayılı Noterlik Kanunu, 2004 Sayılı İcra ve İflas Kanunu, 2644 Sayılı Tapu Kanunu, 2918 Sayılı Karayolları Trafik Kanunu, 3167 Sayılı Çekle Ödemenin Düzenlenmesi ve Çek Hamillerinin Korunması Hakkında Kanun, 3182 Sayılı Bankalar Kanunu, 5584 Sayılı Posta Kanunu ve 5682 Sayılı Pasaport Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Mesut Yılmaz
Başbakan

GENEL GEREKÇE

Günümüzde, dünyadaki ekonomik ve teknolojik gelişmelere paralel olarak, ülkemizde de mal ve para piyasalarının hızlı bir şekilde geliştiği, bu piyasalarda kullanılan araçların her geçen gün çeşitlendiği, bu hareketli ve değişken ortamda gerçekleştirilen ekonomik faaliyetlere taraf olan kişilerin neredeyse bütün işlemlerini finansal kurumlar aracılığıyla gerçekleştirdiği gözlenmektedir. Böyle bir ortamda devletin ülkede gerçekleştirilen ekonomik faaliyetler hakkında zamanında ve yeterli bilgi sahibi olması, gerek ekonomik politikaların oluşturulmasında, gerekse ekonomik hayatı düzenleyen mevzuatın etkin bir şekilde uygulanmasında büyük önem taşımaktadır.

Devlet olmanın gereklerinden biri, millî iradenin tezahürü olan kanunların eşitlik ve adalet ilkelerine uygun olarak etkin bir şekilde uygulanmasıdır. Bunun sağlanması ise kanunları uygulamakla görevli kamu idarelerinin zamanında ve yeterli bilgiye sahip olmasını sağlayacak bilgi kaynaklarına kolaylıkla ulaşmasına bağlıdır. Bu durum vergi kanunlarının uygulanması bakımından da geçerlidir. Bilindiği üzere, vergi sistemimiz, diğer çağdaş ülkelerde olduğu gibi beyan esasına da-

yalıdır. Mükellefin iyi niyetli olduğu varsayımına dayanan bu sistemlerin işletilebilmesi ise kişilerin gelirini gizleme eğilim ve tercihlerini yok edecek mekanizmalara sahip olmasına bağlıdır. Bu tür mekanizmaların eksikliği vergiye tabi işlemlerin gizlenmesi eğilimlerini kaçınılmaz olarak güçlendirmektedir.

Faaliyetlerini kısmen veya tamamen kayıt dışında bırakan kişiler, belirli riskleri de göze almaktadırlar. Mükellefler tercihlerini belirlerken kayıt dışı kalmanın sağlayacağı avantajlar ile idarenin bu fiilleri tespit etmesi halinde katlanmak zorunda kalacakları maliyetleri karşılamaktadır. Fiillerin tespit edilmesi halinde, kişinin ödeyeceği cezalar ve diğer mükellefiyetlerinin toplamı, bu riskin maliyetini oluşturur. Ancak bu maliyetin vergi matrahlarının gizlenmesi yoluyla sağlanan avantajlardan yüksek olması mükellefi tercihini beyan etmekten yana kullanmaya sevk etmek için yeterli değildir. Mükellef, bu tercihini yaparken mutlaka işleyeceği fiilin idare tarafından tespit edilme olasılığını da göz önünde bulunduracaktır. Bu olasılık yeteri kadar yüksek ise vergi kaçınmaktan vazgeçecek, aksi takdirde vergi mükellefiyetinin bir kısmını veya tamamını gizlemeyi tercih edecektir. Bu nedenle, vergi kaçaklarının yakalanma olasılığının yeterli bir düzeye yükseltilebilmesi için ekonomide cereyan eden işlemlerin izlenmesi, vergi idarelerinin etkinliği açısından hayati önem taşımaktadır.

Vergi idarelerinin, etkili bir vergi denetimini yerine getirebilmesi için mükellef dışındaki kaynaklardan mükellefin işlemleriyle ilgili bilgi toplaması, topladığı bilgilerle mükellefin beyanlarını karşılaştırması ve toplanan bilgilerle mükellef beyanları arasında tutarsızlık bulunması durumunda, mükellef hakkında takibata geçmesi gerekmektedir. Bu süreç, toplanan bilgiler ile mükellef beyanlarının eşleştirilmesi bakımından bilginin ait olduğu kişinin doğru olarak teşhisi ihtiyacını ortaya çıkarmaktadır. Bu ihtiyacın karşılanmasında en yaygın olarak kullanılan yöntem, bilgi toplama ve eşleştirme için mükellefin kimliğinin tespitine yarayan anahtar bir bilginin kullanılmasıdır.

Dünya uygulamasına bakıldığında, vergi kimlik numarası veya bu numara yerine geçen tek bir kimlik numarası kullanım zorunluluğunun bütün gelişmiş ekonomilerde yer aldığı görülmektedir. Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Teşkilatı (OECD) üyesi ülkelerin hemen tamamının ekonomik ve sosyal faaliyetlerde tek bir kimlik numarası kullandığı gözlenmektedir. Bu ülkelerde mevcut sistemler başlıca üç kategoriye ayrılmaktadır :

1. Belçika, Danimarka, Finlandiya, Norveç ve İsveç gibi ülkeler genel ve tek bir kimlik numarasına sahiptirler.

2. OECD üyesi ülkelerin büyük bir çoğunluğu vergisel amaçlı ve mükellefler tarafından kullanılması zorunlu olan tek bir vergi numarasına sahiptirler.

3. ABD ve Kanada gibi ülkelerde ise Sosyal Güvenlik Numarası bulunmakta ve bu numara vergi amaçlı olarak da kullanılmaktadır.

Diğer taraftan, OECD üyesi ülkeler anlaşmalar gereğince birbirleriyle olan bilgi değişimini, OECD'nin geliştirildiği formata uygun olarak vergi kimlik numarası altında vermek durumundadırlar.

Ülkemizde ise, Maliye Bakanlığınca, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 8 inci maddesinde yer alan yetkiye istinaden, vergi dairesinde kayıtlı bulunan bütün gerçek ve tüzel kişiler ile dar mükelleflere 03.07.1995 tarihi itibarıyla tek vergi numarası verilmesi uygulamasına başlanılmış ve bugüne kadar yaklaşık olarak 6 200 000 mükellefe vergi numarası verilmiştir. Böylece, mükellefler hakkında toplanan bilgilerin bu numaralar itibarıyla, kolayca tasnif edilerek mükellef beyanlarının doğruluğunun tespitinde kullanılması amaçlanmıştır. Bu, etkili bir vergi denetiminin sağlanması yolunda atılan ilk adımdır.

Bu çerçevede, vergiyi doğuran olayların kayıt altına alınması ve izlenmesi, aynı kişiler tarafından gerçekleştirilen birden fazla vergiyi doğuran olayın bir araya getirilebilmesi ve vergi yükümlüleriyle vergiyi doğuran olaylar arasında bağlantının kurulması amacıyla yönelik olarak Maliye Bakanlığı çeşitli kaynaklardan bilgiler toplamaktadır. Ancak, bilgi kaynakları yani Vergi Usul Kanununun 149 uncu maddesi gereğince devamlı bilgi verme yükümlülüğü altında bulunan kişi ve kuruluşlar, çoğu zaman özel kanunlarında yer alan hükümleri gerekçe göstererek iş ve işlemleriyle ilgili kayıtlarında bu işlemlere taraf olanların vergi kimlik numaralarına yer vermediklerinden, sadece söz konusu faaliyetlere taraf olan kişilerin ad ve soyadlarını ihtiva eden bilgiler isim benzerlikleri veya isimlerin yazılışlarında yapılan hatalar nedeniyle yeterince etkin kullanılamamaktadır. Bu nedenle, mükelleflere vergi kimlik numarası verilmesi uygulamasının, vergi numarası verilen kişilerin sayısının artırılması, bilgi kaynaklarıncı tutulan kayıtların bu numaraları ihtiva edecek şekilde tutulması ve vergi idaresine bildirilmesinin sağlanması adımlarıyla desteklenmesi gerekmektedir.

Bu Kanun Tasarısı ile vergi mükellefi olup olmadığına bakılmaksızın belirli ekonomik faaliyetlere taraf olan bütün gerçek ve tüzelkişilerin bu faaliyetlerde vergi kimlik numarası kullanmaları ve söz konusu faaliyetlere aracılık eden kamu veya özel sektör kuruluşlarının kayıt ve belgelerini bu numarayı esas alarak düzenlemeleri esası getirilmektedir. Kamu idare ve müesseseleri ile diğer gerçek ve tüzelkişilerin yetki, görev ve sorumluluklarının açık bir şekilde belirlenmesi ve vergi kimlik numarasının etkin bir şekilde kullanımını sağlamak için ekonomik hayatı düzenleyen diğer kanunlarda da değişiklik yapma ihtiyacı, konunun özel bir kanunla düzenlenmesini gerekli kılmaktadır.

Bilgisayar teknolojisindeki gelişmeler ve bilgisayar kullanımının artması sonucu giderek artan bir şekilde bilgisayar kullanılarak elektronik ortamda gerçekleştirilen ekonomik faaliyetlerin kavranabilmesi, işleme taraf olan kişi veya kurumlarla ilişkilendirilmesi ihtiyacı bu bilgilere erişimده ve bilgisayar ortamında değerlendirmede anahtar bilgi olarak vergi kimlik numarası uygulamasını kaçınılmaz hale getirmiştir. Ekonomik faaliyetlerin vergi numarası ile ilişkilendirilerek izlenebilir ve değerlendirilebilir hale gelmesi, vergi tabanının genişletilmesine ve vergi hasılatının artırılmasına olanak sağlayan bir vergi istihbarat ve bilgisayar destekli denetim sisteminin geliştirilmesine ortam hazırlayacaktır. Nitekim, gelişmiş ülkelerin çoğunda vergi denetimi, büyük ölçüde mükelleflerin iş ve işlemleri hakkında üçüncü kaynaklardan toplanan bilgilerin değerlendirilmesi ve mükellef beyanları ile mukayesesine dayanmakta, toplanan bilgilerin değerlendirilmesi için de vatandaşlık numarası, sosyal güvenlik numarası, vergi numarası gibi işlemlere taraf olan kişilerin tespitini sağlayan anahtar bilgilerden yararlanılmaktadır.

Diğer taraftan, İçişleri Bakanlığı Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğünce 1974 yılından bu yana yürütülen, Merkezî Nüfus İdaresi Sistemi (MERNİS) projesi kapsamında her vatandaşa bir kimlik numarasının verilmesi hedeflenmektedir. Projenin gerçekleşmesi durumunda, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı gerçek kişiler için verilen vatandaşlık kimlik numarası ile vergi kimlik numarası arasında bağlantı kurulması mümkün olacaktır. Zira, gerçek kişilere verilen vergi kimlik numarası kişinin nüfus bilgileri esasına dayanmaktadır. Bununla birlikte, bu proje gerçekleşse bile vergi idaresinin tüzelkişi mükellefler ile dar mükellefiyete tabi kişilere vergi kimlik numarası vermeye devam etmesi zorunludur.

Bu Tasarı ile amaçlanan diğer bir husus da, ekonomik yaşamın hemen her bölümünde yaygın bir şekilde kullanılan kambiyo senetlerinin, kullanımı sırasında görülen vergi kayıp ve kaçığının önlenmesidir. Bunun için kambiyo senetlerinin basımı, dağıtımı, içeriği ve ciro yoluyla tedavülü gibi konularda idarenin senet kullanımına taraf olanları izlenmesini kolaylaştıracak yeni düzenlemeler getirilmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1. - Bu madde ile kanunun getiriliş amacı belirlenmektedir. Öngörülen amaçlardan biri, vergiyi doğuran olaya taraf olan kişilerin kimliklerinin tespiti, diğeri ise bu olaylara taraf olanların ve aracılık edenlerin düzenleyecekleri belge ve tutacakları kayıtlarda vergi numarasına yer vermelerini sağlamaktır.

Madde 2. - Bu maddede vergi kimlik numarasının tespit, kayıt ve bildirim zorunluluğu ile ilgili düzenlemelere yer verilmiştir. Kamu idare ve müesseseleri ile diğeri gerçek ve tüzel kişilerin, Maliye Bakanlığınca belirlenecek işlemlerin yapılması sırasında, bu işlemlere muhatap veya taraf olan gerçek ve tüzel kişilerin vergi kimlik numarasını tespit etmeleri ve bu işlemlere ilişkin belge, hesap ve kayıtlarında vergi kimlik numaralarına da yer vermeleri öngörülmüştür. Belirlenecek işlemlere muhatap veya taraf olan kişiler, vergi kimlik numaraları olmadığı takdirde, işlemlerin tamamlanmasından önce vergi kimlik numarası almak zorunda olacaklardır.

Madde 3. - Bu madde ile ekonomik faaliyetleri düzenleyen muhtelif kanunlarda, vergi kimlik numarası kullanımını zorunlu hale getirmeye yönelik değişiklikler yapılmaktadır. Bu kapsamda, 1512 sayılı Nöterlik Kanununun 84 üncü maddesinin ikinci fıkrasının 3 numaralı bendi; 92 nci maddesinin birinci fıkrasının 2 numaralı bendi, 101 inci maddesinin birinci fıkrasının 2 numaralı bendi, 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununun 58 inci maddesinin 1 inci bendi, 2644 sayılı Tapu Kanununun 26 nci maddesinin üçüncü fıkrası, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 20 nci maddesinin (a) bendi, 3167 sayılı Çekle Ödemelerin Düzenlenmesi ve Çek Hamillerinin Korunması Hakkındaki Kanunun 3 üncü maddesinin son fıkrası ile 4 üncü maddesinin 1 inci fıkrası, 3182 sayılı Bankalar Kanununun 52 nci maddesinin 2 nci fıkrası ile 96 nci maddesinin 1 inci bendi, 5584 Sayılı Posta Kanununun 37 nci maddesinin 1 numaralı bendi ile 5682 sayılı Pasaport Kanununun 17 nci maddesinin birinci fıkrası değiştirilmek suretiyle bu merciler tarafından yapılan işlemler ve tutulan kayıtlarda işlemlere taraf olanların vergi kimlik numaralarına yer verilmesi zorunlu hale getirilmektedir.

Madde 4. - Yapılan düzenleme ile, yaptıkları tescil, izin, onay ve diğeri işlemler nedeniyle bu işlemlere taraf veya muhatap olanların vergi kimlik numaralarını tespit ve kayıt ve belgelerinde gösterme mecburiyeti kapsamına alınan gerçek ve tüzel kişiler ile kamu idare ve müesseselerine, mecburiyet kapsamına alındıkları tarih itibarıyla mevcut belge ve kayıtlarında vergi kimlik numarasına ilişkin eksikliklerin giderilmesi için süre tespit etmeye, belge ve işlem türleri itibarıyla uygulamanın başlangıç tarihlerini belirlemeye ve bu kanunun uygulanması ile ilgili usul ve esasları düzenlemeye Maliye Bakanlığı yetkili kılınmaktadır.

Madde 5. - Bu madde ile vergi kimlik numarasını tespit etmek belge hesap ve kayıtlarında göstermek zorunda olanlar ile ibraz mecburiyetini yerine getirmeyenler hakkında müeyyideler düzenlenmektedir.

Geçici Madde 1. - Maddede, Kanunun 3 üncü maddesi ile yapılan değişiklikler ile 4 üncü maddesinin verdiği yetkiye dayanılarak Maliye Bakanlığı'na yapılan düzenlemelerin yürürlük tarihinden önce yapılan işlemler hakkında eski hükümlerin uygulanacağı belirtilmektedir.

Madde 6. - Yürürlük maddesidir.

Madde 7. - Yürütme maddesidir.

Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

Esas No. : 1/1718

Karar No. : 37

26.2.1998

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Maliye Bakanlığınca hazırlanarak, Bakanlar Kurulunca 18.2.1998 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça 19.2.1998 tarihinde Komisyonumuza havale edilen “Vergi Kimlik Numarası Kullanımının Yaygınlaştırılması ve 1512 sayılı Noterlik Kanunu, 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu, 2644 Sayılı Tapu Kanunu, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu, 3167 sayılı Çekle Ödemenin Düzenlenmesi ve Çek Hamillerinin Korunması Hakkında Kanun, 3182 sayılı Bankalar Kanunu, 5584 sayılı Posta Kanunu ve 5682 sayılı Pasaport Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı” Komisyonumuzun 24.2.1998 tarihinde yapmış olduğu 38 inci Birleşimde Hükümeti temsilen Maliye Bakanı Zekeriya Temizel’in başkanlığında Maliye Bakanlığı ve Devlet Planlama Teşkilâtı Müsteşarlığı temsilcilerinin de katılımlarıyla incelenip görüşülmüştür.

Bilindiği gibi, günümüzde ekonomik ve teknolojik gelişmelere paralel olarak mal ve para piyasaları da hızla gelişmekte ve ekonomik faaliyetlerin finansal kuruluşlar aracılığıyla gerçekleştirilmesi eğilimi giderek artmaktadır. Bu hareketli ve değişken ortamda ekonomik politikaların belirlenmesi, uygulanması ve uygulanan politikaların sonuçlarının izlenmesi için Devletin yeterli ve güvenilir bilgiye anında ulaşması büyük önem taşımaktadır.

Devlet olmanın bir gereği olarak, vergi kanunlarının da diğer kanunlar gibi adalet ve eşitlik içinde uygulanması gerekmektedir. Bu çerçevede vergilemede adalet ve eşitliğin gerçekleştirilebilmesi için önem taşıyan hususlardan birisi de, kanunları uygulamakla görevli kamu idarelerinin zamanında ve yeterli bilgiye sahip olmasını sağlayacak bilgi kaynaklarına kolaylıkla ulaşılabilmesidir. Türk vergi sistemi beyan esasına dayanan bir sistemdir. Bütün mükelleflerin iyi niyetli oldukları varsayımına dayanan bu sistemin, mükelleflerin doğru ve tam olarak beyanda bulunmalarını sağlayacak caydırıcı mekanizmalarla desteklenmesi gerekmektedir. Aksi takdirde mükelleflerde, vergiye tabi işlemlerini gizleme eğilimi doğmakta ve vergi kayıp ve kaçakları artmaktadır.

Diğer taraftan, mükelleflerin vergi kaçırılmalarını iki unsur etkilemektedir. Birincisi vergi denetimleri sırasında gerçek durumun tespit edilmesi olasılığı, ikincisi de gerçek durumun tespit edilmesi halinde katlanılacak maliyetin büyüklüğüdür. Bu çerçevede, vergi kaçakçılarının yakalanma olasılığının yeterli bir düzeye yükseltilebilmesi için ekonomide cereyan eden işlemlerin izlenmesi, vergi idarelerinin etkinliği açısından büyük önem taşımaktadır. Esasen, vergi sistemimizde de yeterli ve güvenilir bilgilere ihtiyaç duyulmaktadır. İletişimin son derece gelişmiş olduğu günümüzde bilgiye ulaşmak giderek kolaylaşmakta, gelişmiş ülkelerin bir çoğunda vergi kimlik numarası kullanılarak mükelleflerin vergi konusu işlemleri anında tespit edilebilmektedir. Bazı ülkelerde ise vatandaşlara genel ve tek bir kimlik numarası verilmekte ve vergi sisteminde de bu numaradan yararlanılmaktadır.

Ülkemizde ise Vergi Usul Kanununun 8 inci maddesinde yer alan yetkiye dayanarak, vergi dairesinde kayıtlı bulunan bütün gerçek ve tüzel kişiler ile dar mükelleflere 3.7.1995 tarihi itibari-

le tek vergi numarası verilmesi uygulanmasına başlanmıştır. Ancak bu uygulamanın, vergi kimlik numarası verilen kişilerin sayısının artırılması; bilgi kaynaklarınca tutulan kayıtların bu numaraları da içermesi ve vergi dairesine bildirilmesinin sağlanması gibi düzenlenmelerle desteklenmesi gerekmektedir. Ekonomik faaliyetlerin vergi numarası ilişkilendirilerek izlenebilir ve değerlendirilebilir hale gelmesi, vergi tabanının genişlemesine, dolayısıyla vergi hâsılatının da artmasına imkân sağlayacaktır.

Tasarı ve gerekçesi incelendiğinde;

– Vergi mükellefi olup olmadığına bakılmaksızın, belirlenen ekonomik faaliyetlere taraf olan bütün gerçek ve tüzelkişilere vergi kimlik numarası kullanma zorunluluğu getirilmesinin,

– Belirlenen ekonomik faaliyetlere aracılık eden kamu ve özel sektör kuruluşlarının, kayıt ve belgelerini, vergi kimlik numarasını esas alarak düzenlemelerinin,

– Ekonomik faaliyetleri düzenleyen muhtelif kanunlarda, vergi kimlik numarası kullanımını zorunlu hale getirmeye yönelik değişikliklerin yapılmasının,

– Vergi kimlik numarasını tespit etmek, belge hesap ve kayıtlarında göstermek zorunda olanlarla vergi kimlik numarasını ibraz etmeyenler hakkında uygulanacak müeyyidelerin düzenlenmesinin,

Amaçlandığı anlaşılmaktadır.

Komisyonumuzda yapılan görüşmelerde;

– Tasarının ileri bir toplum düzeni ve olgun bir ekonomiye geçişte çok önemli bir basamak teşkil ettiği, kayıt dışı ekonominin kayıt altına alınması ile vergi gelirlerinin artırılacağı, bunun olumlu bir gelişme olarak kabul edilmesi gerektiği,

– Getirilen düzenleme ile bütün çağdaş ülkelerde uygulanan bir sistemin ülkemize kazandıracağı, ancak; bunun yanında, hukuk sistemimizin bütününde de çağdaş düzenlemelere gidilmesinin zorunlu olduğu,

– Maliye Bakanlığının, Tasarı ile getirilen düzenlemeyi uygulayabilecek teknik donanımına sahip olup olmadığı,

– Getirilen düzenlemenin kamu görevlilerine nasıl uygulanacağı, yasal olmayan ekonomik faaliyetlerin tespiti halinde vergi alınmasının yanı sıra ilgili adli makamların harekete geçirilip geçirilmeyeceği, vergi kimlik numarası ile toplanan bilgilerden kamu görevlilerinin mal bildirimlerinin soruşturulmasında yararlanıp, yararlanılmayacağı,

– Tasarının ilke olarak desteklendiği, ancak; vergi kimlik numarası verilmek suretiyle kayıt dışı ekonominin tamamen kayıt altına alınıp alınamayacağı konusunda tereddütlerin bulunduğu,

– Vergi kimlik numarası ile toplanan bilgilerin kısa sürede kullanılması gerektiği, aksi halde bu bilgilerin güncelliğini yitireceği, diğer taraftan, çok cüzi meblağların uygulamaya dahil edilmesinin mükellefler üzerinde olumsuz etki yaratabileceği, ayrıca bu şekilde uygulamalarla sistemin aşırı yük altında kalacağı bu nedenle belirli meblağın altındaki işlemlere muafiyet tanınmasının yerinde olacağı,

Şeklindeki görüş, eleştiri ve sorulardan sonra Hükümet adına yapılan açıklamalarda;

– Tasarı ile, çok önemli bir sorunun geçte olsa giderilmiş olacağı, ilgili kanunlarda gerekli değişiklikler yapılmadığı için 1995 yılında başlanılan vergi kimlik numarası uygulamasının yaygınlaştırılmadığı,

– Yürürlükteki mevzuat ile Maliye idaresinin vergi kayıp ve kaçaklarının önlenmesi konusunda etkin bir denetim yapma ve gerekli bilgilere ulaşma olanağının bulunmadığı, mükelleflerin ekonomik faaliyetlerini izlemede bir anahtar görevi görecektir olan vergi kimlik numarası ile her türlü ekonomik faaliyetle gelir arasında ilişki kurularak vergilendirme yoluna gidileceği, bu suretle vergi kayıp ve kaçığı önlenerek kayıtdışı ekonominin kayıt altına alınması hususunda büyük mesafe alınacağı,

– Vergi kimlik numarası ile mükellef hakkındaki gerçek bilgilere ulaşılacağı, çağdaş ülkelerde de uygulamanın bu esasa dayandığı,

– Uygulamanın başarılı olabilmesi için teknik donanımın tamamlanmış olması gerektiği, Maliye Bakanlığının teknik donanımının büyük ölçüde tamamlandığı, Türkiye'nin her yerinden mükellefler hakkında kısa sürede bilgi toplanabileceği, böylece daha az eleman ile daha çok denetimin gerçekleştirileceği,

– Vergi kimlik numarasının mükellefler için ek bürokratik işlem getirmeyeceği, sadece vergi kimlik numaralarının eklenmesinin yeterli olacağı,

– Belirli meblağın altındaki ekonomik işlemlerin kapsam dışında bırakılmasının, daha sistemin kuruluş aşamasında boşluk yaratabileceği ve bu nedenle sakıncalı bulunduğu,

– Vergi kimlik numarası ile mükellefler hakkında her türlü bilginin toplanması gibi bir amaç güdülmeyeceği, sadece ekonomik ve mali olayların takip edileceği,

İfade edilmiştir.

Bu görüşmeleri müteakip, Tasarı ve Gereçesi Komisyonumuzca da benimsenerek maddelerinin görüşülmesine geçilmiştir.

Tasarının;

– “Amaç” başlıklı 1 inci maddesinde yer alan “vergi kayıp ve kaçığının önlenmesinin” ifadesinin, diğer vergi kanunlarında yer alan ifadeler ile birlik sağlanması amacıyla, “vergi ziyanının önlenmesinin” şeklinde redaksiyona tabi tutulması suretiyle,

– “Vergi Kimlik Numarasını Tespit, Kayıt ve Bildirim Zorunluluğu”, “Diğer Kanunlarda Yapılan Değişiklikler” ve “Maliye Bakanlığı'nın Düzenleme Yetkisi” başlıklı 2, 3 ve 4 üncü maddeleri aynen,

– “Ceza Hükümleri” başlıklı 5 inci maddesinin, bu Kanuna aykırı olarak vergi kimlik numaralarını gizleyen veya bu konuda gerçeğe aykırı beyanda bulunan veya yanıltıcı belgeler ibraz eden gerçek ve tüzel kişilere verilecek cezaların 213 sayılı Vergi Usul Kanununun ilgili maddesine atıf yapılması yerine, üç aydan bir yıla kadar hapis cezasına hükmolunacağına ilişkin bir düzenleme getirilmesi suretiyle,

– Geçici 1 inci maddesinin, uygulamada doğacak tereddütleri önlemek amacıyla, “Bu Kanunun yayımı tarihinden önceki işlemler için bu Kanun hükümleri uygulanmaz” şeklinde redaksiyona tabi tutulması suretiyle,

– Yürürlük ve yürütmeye ilişkin 6 ve 7 nci maddeleri aynen,

Kabul edilmiştir.

Ayrıca, Tasarının başlığı ile üçüncü maddesinin bazı bentlerinde yer alan madde çerçeveleri, kanunların hazırlanması sırasında uygulanacak usul ve esaslara göre redaksiyona tabi tutulmuştur.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili
<i>Biltekin Özdemir</i>	<i>Metin Şahin</i>
Samsun	Antalya
Sözcü	Katip
<i>Hüseyin Yayla</i>	<i>Miraç Akdoğan</i>
Hatay	Malatya
Üye	Üye
<i>Mustafa Küpeli</i>	<i>Aydın Tümen</i>
Adana	Ankara
Üye	Üye
<i>Süleyman Hatinoğlu</i>	<i>Cafer Tufan Yazıcıoğlu</i>
Artvin	Bartın
Üye	Üye
<i>Abbas İnceayan</i>	<i>Mustafa Çiloğlu</i>
Bolu	Burdur
Üye	Üye
<i>Ertuğrul Yalçınbayır</i>	<i>Ali Rahmi Beyreli</i>
Bursa	Bursa
Üye	Üye
<i>Hilmi Develi</i>	<i>Mustafa Balçılar</i>
Denizli	Eskişehir
Üye	Üye
<i>Refik Aras</i>	<i>Ali Topuz</i>
İstanbul	İstanbul
Üye	Üye
<i>Algan Hacaloğlu</i>	<i>Esat Büttin</i>
İstanbul	Kahramanmaraş
Üye	Üye
<i>Şinasi Altın</i>	<i>Hadi Dilekçi</i>
Karabük	Kastamonu
Üye	Üye
<i>Necdet Tekin</i>	<i>Hayrettin Uzun</i>
Kırklareli	Kocaeli
Üye	Üye
<i>Süleyman Çelebi</i>	<i>Doğan Baran</i>
Mardin	Niğde
Üye	Üye
<i>Müjdat Koç</i>	<i>Mustafa Bahri Kibar</i>
Ordu	Ordu
Üye	Üye
<i>Ertuğrul Eryılmaz</i>	<i>Cemal Alişan</i>
Sakarya	Samsun
Üye	Üye
<i>Yıldırım Aktürk</i>	<i>Hasan Çağlayan</i>
Uşak	Çorum
	(İmzada bulunamadı.)

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

VERGİ KİMLİK NUMARASI KULLANIMININ YAYGINLAŞTIRILMASI VE 1512 SAYILI NOTERLİK KANUNU, 2004 SAYILI İCRA VE İFLAS KANUNU, 2644 SAYILI TAPU KANUNU, 2918 SAYILI KARAYOLLARI TRAFİK KANUNU, 3167 SAYILI ÇEKLE ÖDEMENİN DÜZENLENMESİ VE ÇEK HAMİLLERİNİN KORUNMASI HAKKINDA KANUN, 3182 SAYILI BANKALAR KANUNU, 5584 SAYILI POSTA KANUNU VE 5682 SAYILI PASAPORT KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN

TASARISI

Amaç

MADDE 1. – Bu kanunun amacı, vergiyi doğuran olayların ve mükelleflerin zamanında tespit edilmesi için vergiyi doğuran olayla ilgili işlemlerin yapılması sırasında gerçek ve tüzel kişilerden vergi kimlik numaralarının aranılması, düzenlenecek belge ve tutulacak kayıtlarda vergi kimlik numarasına yer verilmesi suretiyle vergi kayıp ve kaçığının önlenmesinin sağlanmasıdır.

Vergi kimlik numarasını tespit, kayıt ve bildirim zorunluluğu

MADDE 2. – Kamu idare ve müesseseleri ile diğer gerçek ve tüzel kişiler, Maliye Bakanlığınca belirlenecek işlemlerin yapılması sırasında, bu işlemlere muhatap veya taraf olan gerçek ve tüzel kişilerin vergi kimlik numarasını tespit etmek ve bu işlemlere ilişkin belge, hesap ve kayıtlarında vergi kimlik numaralarına da yer vermek zorundadırlar. Belirlenecek işlemlere muhatap veya taraf olan kişiler, vergi kimlik numaraları olmadığı takdirde, işlemlerin tamamlanmasından önce vergi kimlik numarası almak zorundadırlar.

Bu kanuna göre vergi kimlik numarası tespit etme, belge, hesap ve kayıtlarında gösterme mecburiyeti kapsamına alınan kurum ve kuruluşların özel mevzuatlarında yer alan ver-

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

VERGİ KİMLİK NUMARASI KULLANIMININ YAYGINLAŞTIRILMASI VE NOTERLİK KANUNU, İCRA VE İFLAS KANUNU, TAPU KANUNU, KARAYOLLARI TRAFİK KANUNU, ÇEKLE ÖDEMENİN DÜZENLENMESİ VE ÇEK HAMİLLERİNİN KORUNMASI HAKKINDA KANUN, BANKALAR KANUNU, POSTA KANUNU İLE PASAPORT KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TASARISI

Amaç

MADDE 1. – Bu kanunun amacı, vergiyi doğuran olayların ve mükelleflerin zamanında tespit edilmesi için vergiyi doğuran olayla ilgili işlemlerin yapılması sırasında gerçek ve tüzel kişilerden vergi kimlik numaralarının aranılması, düzenlenecek belge ve tutulacak kayıtlarda vergi kimlik numarasına yer verilmesi suretiyle vergi ziyanının önlenmesinin sağlanmasıdır.

MADDE 2. – Tasarının 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

((Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

gi kimlik numarasının kullanımını engelleyici veya kısıtlayıcı mahiyette olan hükümler uygulanmaz.

Bu kanunda geçen “vergi kimlik numarası” tabiri, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 8 inci maddesi uyarınca gerçek ve tüzelkişilere verilen vergi numarasını ifade eder.

Kendilerine vergi kimlik numarası verilmiş bulunan gerçek ve tüzelkişiler de, vergi kimlik numaralarını tespit, kayıt ve belgelerinde gösterme mecburiyeti kapsamındaki kişi, kurum ve kuruluşlarla yaptıkları veya muhatabı oldukları işlemler sırasında, vergi kimlik numaralarını doğru olarak bildirmek veya gerektiğinde bu numaraları tevsik için kendilerine verilmiş olan belgeyi ibraz etmekle yükümlüdürler.

Diğer kanunlarda yapılan değişiklikler

MADDE 3. – a) 1512 sayılı Noterlik Kanununun 84 üncü maddesinin ikinci fıkrasının 3 numaralı bendi;

“3. İlgilinin ve varsa tercüman, tanık ve bilirkişinin kimlik ve adresleri ile ayrıca ilgilinin vergi kimlik numarasını,” şeklinde;

92 nci maddesinin birinci fıkrasının 2 numaralı bendi,

“2. İlgilinin kimliği, adresi ve vergi kimlik numarasını,” şeklinde,

101 inci maddesinin birinci fıkrasının 2 numaralı bendi,

“2. İlgilinin kimliği, adresi ve vergi kimlik numarasını,” şeklinde değiştirilmiştir.

b) 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununun 58 inci maddesinin 1 inci bendine “... adı, soyadı ...” ibaresinden sonra gelmek üzere “vergi kimlik numarası” ibaresi, 2 nci bendine “... adı, soyadı” ibaresinden sonra gelmek üzere “alacaklı tarafından biliniyorsa vergi kimlik numarası” ibaresi eklenmiştir.

c) 2644 sayılı Tapu Kanununun 26 nci maddesinin üçüncü fıkrasına birinci cümleden

Diğer kanunlarda yapılan değişiklikler

MADDE 3. – a) 1512 sayılı Noterlik Kanununun 84 üncü maddesinin ikinci fıkrasının 3 numaralı bendi;

“ 3. İlgilinin ve varsa tercüman, tanık ve bilirkişinin kimlik ve adresleri ile ayrıca ilgilinin vergi kimlik numarasını” şeklinde;

92 nci maddesinin birinci fıkrasının 2 numaralı bendi,

“ 2. İlgilinin kimliği, adresi ve vergi kimlik numarasını” şeklinde,

101 inci maddesinin birinci fıkrasının 2 numaralı bendi,

“2. İlgilinin kimliği, adresi ve vergi kimlik numarasını,” şeklinde değiştirilmiştir.

b) 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununun 58 inci maddesinin ikinci fıkrasının 1 numaralı bendine “adı, soyadı,” ibaresinden sonra gelmek üzere “vergi kimlik numarası” ibaresi, 2 numaralı bendine “adı, soyadı” ibaresinden sonra gelmek üzere “alacaklı tarafından biliniyorsa vergi kimlik numarası” ibaresi eklenmiştir.

c) 2644 sayılı Tapu Kanununun 26 nci maddesinin üçüncü fıkrasının başına aşağıdaki hüküm eklenmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

önce gelmek üzere aşağıdaki hüküm eklenmiştir.

“Resmî senede tarafların kimlik bilgileri ile birlikte vergi kimlik numaraları da kaydedilir.”

d) 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 20 nci maddesinin (a) bendinin 2 numaralı alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“2. Tescilin yapılması veya silinmesi için vergi kimlik numarası ile yönetmelikte belirtilen bilgi ve belgeleri sağlamak,”

e) 3167 sayılı Çekle Ödemelerin Düzenlenmesi ve Çek Hamillerinin Korunması Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bankalar, çek karnesi verdikleri müşterilerinin açık kimlik ve adresleri ile vergi kimlik numaralarını T.C. Merkez Bankasına bildirmek ve bunlara ilişkin belgeleri hesapların kapatılmalarını izleyen 5 inci yılın sonuna kadar saklamak zorundadırlar.”

f) 3167 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Çekle işleyen hesabın bulunduğu banka şubesi, ibraz edildiği anda karşılığı bulunan çeki, ödemek mecburiyetindedir. Çekin karşılığının kısmen bulunması halinde ise bu miktar ödenir. Muhatap bankanın çek hesabı açılmış olan şubesi dışındaki herhangi bir şubesine ibraz edilen çek, karşılığı o şube tarafından provizyon (karşılık) istenmek ve hamilin vergi kimlik numarası tespit edilmek suretiyle ödenir.”

g) 3182 sayılı Bankalar Kanununun 52 nci maddesinin 2 nci fıkrası aşağıdaki gibi değiştirilmiştir.

“2. Bankaların kimliklerini ve vergi kimlik numaralarını belgelemeyen müşterileri adına mevduat, kredi ve yatırım hesabı açmaları, havale ve diğer bankacılık hizmetlerini vermeleri yasaktır.”

((Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin))

“Resmî senede tarafların kimlik bilgileri ile birlikte vergi kimlik numaraları da kaydedilir.”

d) 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 20 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin 2 numaralı alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“ 2. Tescilin yapılması veya silinmesi için vergi kimlik numarası ile yönetmelikte belirtilen bilgi ve belgeleri sağlamak,”

e) 3167 Sayılı Çekle Ödemelerin Düzenlenmesi ve Çek Hamillerinin Korunması Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bankalar, çek karnesi verdikleri müşterilerinin açık kimlik ve adresleri ile vergi kimlik numaralarını T.C. Merkez Bankasına bildirmek ve bunlara ilişkin belgeleri hesapların kapatılmalarını izleyen 5 inci yılın sonuna kadar saklamak zorundadırlar.”

f) 3167 Sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Çekle işleyen hesabın bulunduğu banka şubesi, ibraz edildiği anda karşılığı bulunan çeki, ödemek mecburiyetindedir. Çekin karşılığının kısmen bulunması halinde ise bu miktar ödenir. Muhatap bankanın çek hesabı açılmış olan şubesi dışındaki herhangi bir şubesine ibraz edilen çek, karşılığı o şube tarafından provizyon (karşılık) istenmek ve hamilin vergi kimlik numarası tespit edilmek suretiyle ödenir.”

g) 3182 sayılı Bankalar Kanununun 52 nci maddesinin 2 numaralı fıkrası aşağıdaki gibi değiştirilmiştir.

“2. Bankaların kimliklerini ve vergi kimlik numaralarını belgelemeyen müşterileri adına mevduat, kredi ve yatırım hesabı açmaları, havale ve diğer bankacılık hizmetlerini vermeleri yasaktır.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

h) 3182 sayılı Bankalar Kanununun 96 ncı maddesinin 1 inci bendine aşağıdaki hüküm eklenmiştir.

“Ancak, 52 nci maddenin 2 nci fıkrasında ve 79 uncu maddenin 4 üncü fıkrasında yer alan hükümler; 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanununa tabi kurumlar, 7397 sayılı Sigorta Murakabe Kanununa tabi kurumlar, 3226 sayılı Finansal Kiralama Kanununa tabi kurumlar, 1567 sayılı Türk Parasının Kıymetini Koruma Hakkında Kanunun Bakanlar Kuruluna verdiği yetkiye dayanarak faaliyetleri Bakanlar Kurulunca düzenlenen özel finans kurumları ve yetkili müesseseler hakkında da uygulanır. 52 nci maddenin 2 nci fıkrasında ve bu fıkrada yer alan hükümlerin uygulama usul ve esasları Hazine Müsteşarlığının bağlı bulunduğu Devlet Bakanlığı ve Maliye Bakanlığınca müştereken düzenlenir.”

i) 5584 sayılı Posta Kanununun 37 nci maddesinin I numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“I. Adına bir çek hesabı açılmasını isteyen kimse vergi kimlik numarasını gösteren bir belge ile birlikte bu hesap için belirtilecek en az parayı vermeye mecburdur.”

j) 5682 sayılı Pasaport Kanununun 17 nci maddesinin birinci fıkrasına “... dilekçe” ibaresinden sonra gelmek üzere “vergi kimlik numarasını gösteren bir belge” ibaresi eklenmiştir.

Maliye Bakanlığının düzenleme yetkisi

MADDE 4. — Yaptıkları tescil, izin, onay ve diğer işlemler nedeniyle bu işlemlere taraf veya muhatap olanların vergi kimlik numaralarını tespit ve kayıt ve belgelerinde göstermek mecburiyeti kapsamına alınan gerçek ve tüzelkişiler ile kamu idare ve müesseselerine, mecburiyet kapsamına alındıkları tarih itibariyle mevcut belge ve kayıtlarında vergi kimlik numarasına ilişkin eksikliklerin giderilmesi için süre tespit etmeye, belge ve işlem

((Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

h) 3182 sayılı Bankalar Kanununun 96 ncı maddesinin 1 numaralı fıkrasına aşağıdaki hüküm eklenmiştir.

“Ancak, 52 nci maddenin 2 nci fıkrasında ve 79 uncu maddenin 4 üncü fıkrasında yer alan hükümler; 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanununa tabi kurumlar, 7397 sayılı Sigorta Murakabe Kanununa tabi kurumlar, 3226 sayılı Finansal Kiralama Kanununa tabi kurumlar, 1567 sayılı Türk Parasının Kıymetini Koruma Hakkında Kanunun Bakanlar Kuruluna verdiği yetkiye dayanarak faaliyetleri Bakanlar Kurulunca düzenlenen özel finans kurumları ve yetkili müesseseler hakkında da uygulanır. 52 nci maddenin 2 nci fıkrasında ve bu fıkrada yer alan hükümlerin uygulama usul ve esasları Hazine Müsteşarlığı'nın bağlı bulunduğu Devlet Bakanlığı ve Maliye Bakanlığınca müştereken düzenlenir.”

i) 5584 sayılı Posta Kanununun 37 nci maddesinin I numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“I. Adına bir çek hesabı açılmasını isteyen kimse vergi kimlik numarasını gösteren bir belge ile birlikte bu hesap için belirtilecek en az parayı vermeye mecburdur.”

j) 5682 sayılı Pasaport Kanununun 17 nci maddesinin (A) fıkrasına “dilekçe” ibaresinden sonra gelmek üzere “vergi kimlik numarasını gösteren bir belge” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 4. — Tasarının 4 üncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

((Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

türleri itibariyle uygulamanın başlangıç tarihlerini belirlemeye ve bu kanunun uygulanması ile ilgili usul ve esasları düzenlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Ceza hükümleri

MADDE 5. — Özel kanunlar veya bu kanun hükümleri uyarınca Maliye Bakanlığı tarafından getirilen vergi kimlik numarasını tespit etmek, belge, hesap ve kayıtları göstermek zorunluluğuna uymayanlar hakkında 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 353 üncü maddesinin 7 nci bendinde yazılı özel usulsüzlük cezası kesilir ve ayrıca, özel kanunların da daha ağır bir ceza öngörülmediği takdirde, üç aydan bir yıla kadar hapis cezası hükmolunur. Şu kadar ki kamu idarelerince yapılan işlemlerde bu cezanın muhatabı, ilgili mevzuata göre belgeleri düzenlerken, hesap ve kayıtları tutarken vergi kimlik numarasını tespit ve kaydetmekle yetkili ve görevli olanlardır.

Bu kanuna aykırı olarak vergi numaralarını gizleyen veya bu konuda gerçeğe aykırı beyanda bulunan veya bu konuda sahte veya yanıltıcı belgeler ibraz eden gerçek ve tüzel kişiler hakkında 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 360 ıncı maddesinde yazılı ceza hükmolunur.

Bu maddede belirtilen hapis cezaları, tüzel kişiler ile küçüklerin ve kısıtlıların, vakıflar ve cemaatler gibi tüzel kişiliği olmayan teşekküllerin kanun hükümlerini ihlal eden temsilcilerine uygulanır.

GEÇİCİ MADDE 1. — Bu kanunun 3 üncü maddesi ile yapılan değişikliklerin ve bu kanunun 4 üncü maddesinin verdiği yetkiye dayanılarak Maliye Bakanlığınca yapılan düzenlemelerin yürürlük tarihinden önce yapılan işlemler hakkında eski hükümler uygulanır.

Ceza hükümleri

MADDE 5. — Özel kanunlar veya bu kanun hükümleri uyarınca Maliye Bakanlığı tarafından getirilen vergi kimlik numarasını tespit etmek, belge, hesap ve kayıtlarında göstermek zorunluluğuna uymayanlar hakkında 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 353 üncü maddesinin 7 nci bendinde yazılı özel usulsüzlük cezası kesilir ve ayrıca, özel kanunlarında daha ağır bir ceza öngörülmediği takdirde, üç aydan bir yıla kadar hapis cezası hükmolunur. Şu kadar ki kamu idarelerince yapılan işlemlerde bu cezanın muhatabı, ilgili mevzuata göre belgeleri düzenlerken, hesap ve kayıtları tutarken vergi kimlik numarasını tespit ve kaydetmekle yetkili ve görevli olanlardır.

Bu Kanuna aykırı olarak vergi kimlik numaralarını gizleyen veya bu konuda gerçeğe aykırı beyanda bulunan veya sahte veya yanıltıcı belgeler ibraz eden gerçek ve tüzel kişiler hakkında üç aydan bir yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

Bu maddede belirtilen hapis cezaları, tüzel kişiler ile küçüklerin ve kısıtlıların, vakıflar ve cemaatler gibi tüzel kişiliği olmayan teşekküllerin kanun hükümlerini ihlal eden temsilcilerine uygulanır.

GEÇİCİ MADDE 1. — Bu Kanunun yayımı tarihinden önceki işlemler için bu Kanun hükümleri uygulanmaz.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 6. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 7. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

A. Mesut Yılmaz

Başbakan

Dev. Bakanı ve Başb. Yard.

B. Ecevit

Devlet Bakanı

G. Taner

Devlet Bakanı

Y. Seçkiner

Devlet Bakanı

Prof. Dr. H. S. Türk

Devlet Bakanı

R. Serdaroğlu

Devlet Bakanı

Prof. Dr. Ş. Gürel

Devlet Bakanı

Dr. I. Çelebi

Devlet Bakanı

R. Şahin

Devlet Bakanı

C. Kavak

Devlet Bakanı

R. K. Yücelen

Devlet Bakanı

M. Batallı

İçişleri Bakanı

M. Başesgioğlu

Maliye Bakanı

Z. Temizel

Bayındırlık ve İskân Bakanı

Y. Topçu

Ulaştırma Bakanı

N. Menzir

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı V.

H. Özkan

Enerji ve Tabii Kay. Bakanı V.

İ. Gürdal

Turizm Bakanı

İ. Gürdal

Çevre Bakanı

Dr. İ. Aykut

((Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin))

MADDE 6. — Tasarının 6 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 7. — Tasarının 7 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Millî Sav. Bak. ve Başb. Yard. V.

M. Batallı

Devlet Bakanı

H. Özkan

Devlet Bakanı

I. Saygın

Devlet Bakanı

Prof. Dr. S. Yıldırım

Devlet Bakanı

M. Gürdere

Devlet Bakanı

Prof. Dr. A. Andican

Devlet Bakanı

M. Yılmaz

Devlet Bakanı

B. Kara

Devlet Bakanı

E. Aşık

Devlet Bakanı

H. Gemici

Adalet Bakanı

O. Sungurlu

Dışişleri Bakanı

İ. Cem

Millî Eğitim Bakanı

H. Uluğbay

Sağlık Bakanı

H. İ. Özsoy

Tarım ve Köyişleri Bakanı

M. Taşar

Sanayi ve Ticaret Bakanı

Y. Erez

Kültür Bakanı

İ. Talay

Orman Bakanı

E. Taranoğlu